

Nincs könyörület a bűnösöknek!

A nagyszegedi, makói, Csongrád, csanádmegyei dolgozó százazrek vádja Rajkék, az imperialisták ellen. „A Pártért, Rákosi elvtársért akár a tűzbe is mennénk“

— Népünk halált követel az árulókra és én mint a vándorosság képviselője, magamévá teszem ezt a követelést — mondotta szerdán délután dr. Alapi Gyula népgyűlés, a Rajk-banditák elleni vádbeszédében.

A magyar dolgozó nép, milliók nevében szólott és dühösítette meg: »a kigyó fejét, amely meg akart marni bennünket, szét kell taposni«. A legaljasabb, minden gerinc nélküli, embernek nem nevezhető Rajk-bitangok, imperialista ügynökök, az ellenség megsemmisítését követeli a nép. Szinte óráról órára lesznek híre a gyárak, a földes és az irodák dolgozói a Párt, Rákosi elvtárs és a Szovjetunió mellett, — e nyugodt építőmunka, boldog emberi élet mellett.

Az újszegedi Magyar Kenderben befejeződik a nyereségrészesedési ünnepség. Dubecz Györgyné éppen úgy, mint a többi dolgozó, máskor is véleményét mond. Így:

MILLIÓK VADJA

»En ötcsaládosa anyja vagyok — mondja Dubecz —, az életem azóia emberi, amit a dicső szovjet hadsereg felszabadított bennünket. Mindent a népi demokráciának köszönök. Azt, hogy gyermekem a napközi otthonban van, Galyatetőn nyaralhattam, a fehér kenyeret... Mindent, mindent. Ezt akarták elvenni tőlünk Rajkék. A népgyűlés vádbeszédének minden sora igazság. Szörnyű a bűne Rajkék. Jól mondta, a mi nevéinkben mondta a népgyűlés: veszett kutyák ellen egy módra lehet védekezni, agyon kell verni őket.«

— A nép bírósága előtt — szól közbe Balla-Bubor János káznifűző, élmunkás, akinek most adták át a nyereségrészesedési jutalmat — nemcsak a Rajk-banditák állnak. Vádoljuk gazdáikat, a sátni kapitalista gonosztevőket... A magyar dolgozók szeretik moslani életüket. Nem is tudom elmondani, mennyire ragaszkodom a Párthoz és vezéréhez, Rákosi elvtárhoz.

Felszabadultál, eseléd többet nem leszel — A mezőhegyesi Rákosi Mátyás elnevezésű termelőcsoport istállójában az egykori szellőre, most boldog, felszabadult emberek a Rajk-perről beszélgetnek. Csókás bácsi Bóna Jánossal beszélget.

— Tudod — mondja Bóna —, Rajkék megint az urakat akarták nyakunkra ültetni. A teheneket is el akarták tölteni venni, amit az államtól kaptunk. De az biztos, te se mégy többet cselédnek, meg én se, mert a pokolba kerülnek a Rajk-banditák... En rádió hallgattam az ügyész vádbeszédét. A mi nevéinkben szolt. Annyit mondok, ha itt állna mellettem Rajk, én bizony beledöfném a villát, mert nem emberek azok.

Bóna azt mondja: »A Pártért, Rákosi elvtársért akár a tűzbe is elmennénk, mert mindig a mi, a nép érdekeiben cselekednek.«

Szerb parasztok:

Tito, Rajkék ellenségünk

Battonyán a dolgozószerek parasztok izzó gyűléssel fordulnak Tito és a Rajk-banda felé. Moiszity Velinka megállapítja, hogy a múltban nem volt saját anyanyelvű iskolájuk, most van, ez is sok más, ami az életünket teszi szebbé és könnyebbé.

— Tito az ellenségünk, vele is

falvi-utcai kubikos.) A vádbeszédet én is meghallgattam. Tisztán kiviláglott, hogy a népgyűző urakat akarták Rajkék visszahozni az országba. A védőügyvédek is elismerték a vádlottak bűnösségét. Rajkék ellenünk, a Szovjetunió ellen készítettek merényletet, nincs és nem is lehet számukra könyörület. Pusztuljanak, halál rájuk.

Munkával felelünk

Tápai Mária: (Szeged, Dohánygyár.) A vádbeszéd elhangzott. A banditák büntetése nem lehet más, csak halál. Igazi kiérdemelt büntetésük az lenne, ha minden dolgozó kívánságát külön-külön végre tudnák hajtani rajtuk... A Dohánygyár dolgozói a kitűzött határidő előtt befejezik a hároméves tervet. A válaszuk kettős: halál Rajkékra. Előbb befejezzük a hároméves tervet.

Boros János brigádvezető: (Makó, Tóth-malom.) Hálások vagyunk Rákosi elvtársnak, a Pártnak, amiért a szörnyű veszedelemtől, a Rajk-banditáktól megmentett bennünket... Megmutatjuk a kapitalistáknak, hogy még fehérebb kenyeret készítenek, mint eddig. Tudjuk, ez fáj majd nekik, mert egy kicsit ez is közelebb taszítja őket a sir széléhez.

Hacsek József élmunkás: (Szeged, DEMA cipőgyár.) Az árulók megérdemlik a kötelet. Elárulták a Magyar Népköztársaságot, minden erejükkel igyekeztek bemocskolni a világbéke örét, a hatalmas Szovjetuniót. A népgyűlés nagyon helyesen mondta: Minden öntudatos, dolgozó magyarnak, akiben a hazafias becsületérzésnek szikrája él, ökölszorul a keze, ha ezeket a hazaáruló, egész nemzetünket lebecsülő és meggyalázó terveket hallja.

Elpusztul, aki Népköztársaságunkra kezet emel

Szántó István (Makó): A Rajk per tárgyalását vagy a rádió keresztlül hallgattam, vagy az újságból olvastam el. Undor fogja el az embert, amikor arra gondol, hogy ezek az aljas, fasiszta fenevadak még nem is olyan régen vezetőpozícióban voltak. A sehonnai bitangok a múltat akarták visszaállítani. 1947-ben Rajk lent járt Makón, népgyűlést tartott. Előtte a nagy lakai kendergyár munkásai kötéllel aifandékozták meg. Hát azzal a kötéllel kellene felakasztani őt. Az imperialisták

cipőtisztítói voltak Rajkék, csuszó-mászó férgek.

Sári István brigádvezető: (Szeged, Winter-kefeggyár.) Mi megvédjük országunkat, tapasztalhatják az imperialisták. Rajkot is elpusztítjuk, de elpusztítunk mindenkit, aki Népköztársaságunkra kezet merészen emel. Néphadseregünk fegyverrel, mi a munkapadoknál védjük az országunkat. A mi országunk még szebb, még boldogabb lesz, mert vezet bennünket a Párt, és mellettünk a hatalmas Szovjetunió.

Vasárnap

tanév-megnyitó ünnepséget tart a Szegedi Tudományegyetem

A szegedi Tudományegyetem szeptember 25-én, vasárnap délelőtt 11 órakor a Szegedi Nemzeti Színházban tartja az 1949-50. tanév megnyitó ünnepségeit. A megnyitón Szilágyi András elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Pártbizottságának szervezőtitkára üdvözlő az MDP nevében az egyetemet. Majd dr. Schneller Károly

prorektor beszámolója, dr. Trencsényi-Waldapfel Imre e. i. rektor székfoglalója, dr. Ortuai Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter ünnepi beszéde és Krajók András MEFSZ titkár beszéde következik. Az ünnepségen résztvesznek a szegedi élmunkások és a szegedi munkás- és parasztifjúság küldöttei is.

A Rajkék elleni gyűlölet: népünk tudatos gyűlölete

A RAJK-FÉLE kémbanda hazafurkálási bűnperének főtanácsalás elhangzott már a népgyűlés vádbeszéde, elhangzottak a védőbeszéd. Szombaton pedig elérkezik a példás ítélet kihirdetése napja. A vádirat nyilvánossághozatala óta és a főtanács első felének lezajlása óta eltelt néhány nap, azonban elegendő volt ahhoz, hogy dolgozó népünkben országsszerte fellobbanjon a gyűlölet és a düh lángja, a hazaárulók ellen. Ez a néhány nap elegendő volt ahhoz, hogy az országban minden munkás, minden dolgozó paraszt és haladé értelmiségi külön-külön is határozott ítéletet mondjon az árulók ellen, elegendő volt, hogy mindenki felismerje bennük saját magának és az épülő szocializmusnak legádázabb legocsmányabb ellenségeit. Az elmúlt héten számtalan levél távirat érkezett Pártunk Központi Vezetőségéhez, nagy vezetőkhöz, Rákosi elvtárhoz és ezekben a levelekben és táviratokban a dolgozók száz- és százai mondták köszönetet vezetőnknek, akiknek ébersége, előrelátása és tudása megmentette népi demokráciánkat az imperialista ügynökök sötét tervei veszedelmétől.

NAGYSZEGEDI és Csanád megye dolgozói ezekben a levelekben és táviratokban elmondták, leírták, kifejezték azt az érzést, amely határtalan gyűlöletre indította őket a Rajk-bandával szemben. Mert nem csupán vak indulatról volt és van szó ezekben a napokban, hanem tudatos jövőbelátó ítélezkéssről. Kis Sándor elvtárs az újszegedi Magyar Kenderből példásul a következőképpen fogalmazta meg a véleményét:

»Ha a gonosztevő Rajkék terve sikerül, újra bilincset raktak volna a magyar dolgozók kezére. Elvették volna a gyárakat tőlünk... Ezért Rajkékát mi most eltapossuk, mint a férget, hogy élhessen a nép!« A munkásosztály tehát világosan látja, hogy a hazaárulók mire szövetkeztek egymással. A főtanácsalás a vádlottak felfedték azokat a reakciós nemzetközi erőket, amelyek bábuként mozgatták őket, felfedték a rothadó kapitalista világ diplomáciájának és titkos szolgálatának minden mocskát, felfedték azt a mérhetetlen gyűlöletet, amely az imperialista urakat, a Churchillleket, a Dullesokat és lánco kutyáikat, a Titokat és a Rankovicsokat eltölti, valahányszor a szocialista Szovjetunióra és az ő útját járó népi demokráciákra gondolnak. Kiderült a tárgyaláson, hogy Rajkék, Pálffyák, Szönyiek és a többiek a kivétel nélkül gyűlölik a munkásokat, a dolgozókat, mert tudják, hogy ezek az ő sirásóik. »Nagy veszedelemtől mentett meg bennünket a Párt, amikor a Rajk-bandát leplezte. Itéljék el a legsúlyosabban ezeket a gazembereket, mert ők apáncok, anyáncok, mert ők iskolákat, a könyveket — a jövőnkét akarták elvenni tőlünk!« — írta Kovács Irén a makói VI. kerületi fiatalok nevében és nem véletlenül, hogy fején találta a

szöveget. Ezek a gonosztevő ügynökök tényleg a jövőt szeretnék volna elvenni a nemzetől. Azt a jövőt, amely szorosan együttthaladva a Szovjetunióval és a szomszédos népi demokráciákkal, soha nem látott virágzást, boldogságot jelent az ország minden dolgozójának.

A LEVELEKET, táviratokat lapozgatva, és visszaemlékezve a pártnapok és kisgyűlések hangulatára, kifizűnik, hogy a nép gyűlölete a hazaárulók ellen tudatos, s kitűnik, hogy valamennyi dolgozó éppen a jövőnk, az alkotó munkánk érdekében, az épülő szocializmust feltéve kérte Rajkék legszigorúbb megbüntetését. Sem Nagyszegeden, sem Csanádmegyében nincs becsületes dolgozó, aki új hídjainkat, házainkat, termelő gyárainkat és szövetkezeteinket romokba szeretné látni. Nem akad egyetlen munkás aki újra a póffeszkedő igazgató és bankárok uralmát sóhajtozná vissza, nem akad egyetlen paraszt, aki a nagybirtokosok előtt szeretne ismét alázkodni, s nem akad egyetlen értelmiségi sem, aki a parazita uralkodóosztály szkekrét szeretné tolni újra. »Mi értelmiségi dolgozók mély felháborodásunkat és gyűlöletünket fejezzük ki Rajkék áruló bandája fölött!« — mondotta dr. Kalmár László a szegedi egyetem Európa-hírű matematikus tanára a vádirat nyilvánossághozatásakor. — »A népi demokráciákban számtalan lehetőség nyílt meg előttünk és ezeket akarták megfosztani bennünket Rajkék. Az értelmiségi dolgozók a hazaárulók leplezése után még szorosabban felforakoznak a Magyar Dolgozók Pártja mögé!«

A SZOMBATI ítéletmondás tehát a magyar nép tudatos ítéletének és gyűlöletének eredménye lesz. A kém-banda szigorú megbüntetésével a magyar dolgozók fejezik ki törhetetlen hűségüket népi demokráciánk mellett. Rajkék aljas ügye visszajára sikerült. A dolgozók összefogása az új társadalmi rend megteremtése érdekében nem gyöngült, hanem erősödött. Seres Ferenc elvtárs a Tiszamenti Fűrészek NV munkása ezt a következő tábláló rövidséggel fejezte ki: »Feleltünk Rajkéknek... november 30-ra befejezzük a hároméves tervet!«. Ez a rövid mondat az ország határtalan felháborodásának és gyűlöletének konkluziója, tanúsága. Ezt támasztja alá a veünk rokon szovjet és a mi álláspontunkat képviselő demokratikus külföldi sajtó is, Páristól Kináig. Ezt a tanulságot terjeszt az aután ki a Bolsevik Párt központi lapja a Pravda világtörténelmi és világpolitikai méretekre: »A nép ellenségei nem azért folyamodnak ilyen kétségbeesett eszközökhöz mert erősek, hanem azért mert gyengék és pusztulásra vannak ítélve. A történelem azt tanítja, hogy a nép le tud verni minden ellenséget, ha éber és szervezett, s ha a munkásosztálynak, a marxizmus-leninizmus legyőzhetetlen zászlajához hű Pártja vezet!«

A francia munkásosztály válasza a frank leértékelésére:

Egységes akció a bérkövetelések kiharcolására

A CGT titkársága legutóbbi üléséről kiadott közleményében leszögezi, hogy a frank leértékelése ellentmond a francia nemzeti érdekeknek és kizárólag azt a célt szolgálja, hogy az amerikai trösztök hasznát növelje. A franknak ez az újabb leértékelése egyenes következménye a Marshall-tervnek. A frank leértékelése magával hozza az árak ugrásszerű emelke-

dését, amit a kormány úgy akar leküzdeni, hogy a dolgozók fokozott kizsákmányolásával csökkentse az árak termelési költségét.

A francia munkásosztály erre azzal vág vissza, hogy sorait szorosabbra fűzve erősebb akcióba kezd leértékelésének megvédésére. A francia dolgozók nagyszabású akciót indítanak bérköveteléseik kiharcolására.